

EDINOST

Glasiło Slovenskega političnega društva za Primorsko

sv edinstvo je moč

«EDINOST» izhaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o poludne. Cena za vse leto je 6 gl., za polu leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — Naročnine, reklamacije in inserate prejema Opravištvo, via Torrente, «Nova tiskarna».

Vel dopisi se pošiljajo Uredništvu «via Torrente» «Nuova Tipografia»: vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inserati (razne vrste naznaila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Čestiti volilci III. volilne skupine!

Odbor političnega društva Edinost si šteje v sveto dolžnost, da se Vam, posebno pa onim mej Vami, ki so v lokalnih odborih tako vstrajno in uspešno delovali, najsrčnejše zahvali.

Še nikoli niso Tržaški Slovenci, okoliški in mestni na tako sijajen način pokazali svoje moči, svojega rodoljubja in svoje politične zrelosti in discipline, kakor ta pot. Vsa lahonska sila je ta pot navalila na naše pozicije; ni bilo zadosti, da so Iridentarji vse svoje najboljše sile poslali v ogenj, oni so imeli tudi pomoč nekaterih takozvanih patrijotov in na raspolaganje jim je bil ves mogočni aparat, o katerem razpolaga tržaški Slovencem sovražni magistrat.

Šlo je Lahonom za to, da tržaškim Slovencem podrežejo nit življenja, da jim spodrinejo edinega vplivnega zagovornika njihovih pravic in zato so vsa sredstva poskusili in trosili denarja na tisoče in tisoče ter mej nami iskali izdajce; ali našli so jih le malo in še teh večina se je v zadnjem uri skesala ter povrnila se v narodje lastne majke. Silni naskok se jim ni posrečil, odbili smo ga tako sijajno, da bolj sijajno ga skoro nismo mogli; — našli so nas edine, močne, navdušene ter pripravljene za vsako žrtev, našli so nas dobro organizovane in zato niso mogli nikder pretrgati naših tesno sklenjenih vrst.

Čestiti volilci! v nedeljo ste skazali sebi in majki Slavi največjo čast; vsa Avstrija in vsi vaši slovanski bratje se te dni s ponosom spominajo svojih bratov ob sinjej Adriji. — Naj Vam bode to najlepše plačilo za Vaš trud, naj to le še bolj vzbudi Vaš narodni ponos, naj nas utrdi vse, ter pomnoži naše moči, da se še bolj okrepé, in tako zdatno, da obvarujejo

naš rod pred vsemi prihodnjimi napadaji naših ljutih sovražnikov.

Še enkrat, volilci, presrečna Vam hvala! Bog Vas živi in Vam ohrani vedno pravo srce za naš rod, za našo domovino!!

Odbor polit. društva Edinost.

O kmetijskem prašanji.

(Konec.)

Ali krenoli smo s pota; tožiti bi nas utegnil kdo, da kmeta, kakoršen je dandanes, preostro sodimo; mi pa odgovarjamo, da niso naše pušice le na kmeta letele, temveč i na druge stanove (se ve da na izomikane in godspodske kroge ne) ker, kakor smo spredaj rekli, lahko se nevednost sodi na nekak način tudi po porabi žganja in družih opijanljivih pijač. Nehote smo zabredli nekoliko v moralo, kajtera bi morala mnogo bolj biti razširjena nego je. Ne vemo si pa razlagati, kako slast more človek, vzlasti nevednejši, v vinu in v žganih pijačah nahajati, da se jih nasrka tako, da izgubi pamet in to za težko zasluženi denar!

Sam ne vem, kako se morejo nekateri tako spozabiti, da se opijanijo tako močno, da se potem neumnej živini enako po tleh valjajo: to je grozno, nespodobno, grdo! to ponižuje človeka in stori, da ga nikdo, koji ima kaj samozvesti v srcu, nič ne čisla, ampak ga sovražil! Jaz se pijanca kolikor mogoče ogibam — ker se ga bojim in sramujem.

Ne vemo si tudi razlagati, da nekateri okoličanski mladeniči in celo možje nedelje in praznika nič ne cenijo, ako ne pricandraj na večer pijani domov. Kam pridemo, ako bomo vedno tako počenjali?! Vino človeka mori, jemlje mu razum, misli, namesto da bi mu ostale vedno čiste

in jasne, postanejo motne in rekel bi nekako zakajene: gre toraj kot rak vedno nazaj; ne veseli ga nikako branje niti kaka druga poštena veselica; vse mu je ničevó, le liter je njegov prijatelj; v tem topi svoje misli in želje, liter je njegovo največje veselje in najpoglavitnša skrb: kar bi ga povišalo, srce mu blažilo, likalo ga, vse to ga ne veseli.

Ni se toraj čuditi premnogih izdajic našega naroda, ni se čuditi, da nam laški zagrizli listi očitajo, da smo le tedaj za narod navdušeni, kadar nam je vino srce in misli ogrelo. Stavili bi skoraj v izgled nekaterim našim okoličanskim pivčkom iz blažene Italije privadranje Furlane, ki za vsak soldič gledajo in polagoma sebe bogaté, mej tem, ko se naši trž. okoličani za-nje prav malo brigajo ter tolčejo kamen po mestnem tlaku.

V zadnjem času se res v trž. okolici opazuje nekako gibanje in zavedanje; čas bi res bil, da se naši okoličani kaj bolj svojega žitja in priložnosti do omike in kakega višjega mesta spomne in ne ostajajo tako na nizkej stopinji kot dozdej: »nostri buoni villici — kakor jih naši Italijanci nazivajo, morali bi se skrbno dela poprijeti in zavedati se tembolj svoje narodnosti, svojo deco, koja je dozdej le preveč zanemarjena bila, kaj bolj mikati, pošiljati jo ali v šole ali v dobra rokodelstva, vsaj se okoličanom zgolj s poljedelstvom baviti zabilog skoraj ni mogoče.

Ti si tudi pijanec — poreče mi tu kdo — z svojim opletanjem si zašel znovič. — Pravil mi je nekda nekdo, da je v mnogih krajih na kmetih vzrok propadanja tudi sladkosnedost in gostije. Tega bi pač jaz v sedanjih časih ne nazival vzrokom kmetijskega hiranja, ker si dandanes kmet le o večjih praznikih kaj boljšega privoščil, ter je v drugih dneh z

malim in priprostim živežem zadovoljin. Nekdaj se je lahko tudi to kot uzrok prištevalo, kajti tedaj se je — kakor se še dandanašnji starček kmet hvali — mnogo boljše živelo, nego sedaj, tem bolj pa tudi pridelek za pravljalo in, če ni bilo zadosti, dolgove delalo, radi katerih so prišla potem cela posestva na kant: vzlasti pojedine v priliki kake poroke bile so nekda velikanske in trajale so več dni. Kolikor brezkrbnejše se je tedaj pojedalo in popivalo, toliko se zdaj bolj trpi.

Ni bil naš namen tako *tiritero* — kakor bi rekel Lah — spisati, otdaljili smo se tu pa tam res nekoliko od glavnega predmeta, ali to le, da smo nekoliko jasnejše pisali nastopke, ki jih razvade imajo. Nasvetovati si res nismo upali izdatnejših pomočkov, ker to ni naša reč, to pripuščamo osebam, katerim je za to skrb imeti.

Videli bi res zelo radi, da bi se odnošaji našega kmeta kmalu zboljšali, videli bi ga zelo radi dobro izučenega v gospodarstvu in kmetijstvu, ne udanega raznim strupenim pijačam in raztrosujočega po nepotrebnem z velikim trudom in naporom prisluženi denar, kajti tako bi se morda še dalo kakej kmetiji na noge pomoči, kder je bilo dozdej glavni uzrok hiranja le popivanje gospodarjevo; zlasti bi pa želeli, da bi se z dobrimi postavami uredilo dedovanje in zabranilo daljno deljenje zemljišč, ker ako pojde tako še na dalje, pridejo zadnja tako v nič, da ne bode nobeden nič imel: zgodi se namreč dedičem, kakor onim tatovom, ki so z golo pestjo mast kradli; vsak je hotel mnogo zajeti, nobenemu ni pa nič v pesti ostalo.

To in še drugi so tedaj črvi, ki razjedajo uže opešano kmetijstvo; iztrebljajmo jih kolikor je še mogoče,

PODLISTEK.

Narodne pripovedke.

Iz Spodnje Štirke.

XI.

Nekdaj so imeli psi, sploh ves pasji rod, dobro hrano in so tudi imeli o tem napravljeno pismo, v katerem so bile pasje pravice potrjene. Ali bili so v skrbeh, kam ono pismo shraniti, da ne bi se izgubilo ali raztrgalo, ker potem ne bi gospodarji njih pravic spoštovali, in tako bi vse pasje plemo bilo nesrečno.

Pozovejo neki dan vse skupaj in napravijo shod vsega pasjega plemena, kar je bilo bolj odličnega, in sklenejo: kakor bo večina glasovala in se izrekla, tako naj bo.

Res se je zbralo mnogo dostojanstvenikov in zbor se prične. Govornik na kratko omeni, zakaj so pozvani, kaj mislijo storiti s pismom, da se ne zgubi. Hitro se oglasi nekdo in pravi: Gospod! jaz sodim tako, naj mačka pismo shrani, ona je vajena, kder si bodi gori po ulicah in po vseh shrambah st kati, ona ga nam gotovo prav varno shrani. Večina je temu pritrdila in glasovala za ta predlog, kateri se je tudi sprejel. Mačka se ni branila te pasje svetinje prevzeti, ter jim tudi zatr-

dila, da ga uže na skriven kraj položi, da ga nikdo ne dobi v roke. Tako se vesela družba razide.

Mine nekaj let, nihče se ni več brigal za ono pasje pismo; tudi mačka pozabi na to. Gospodarji so začeli psom če dalje slabše košto dajati, tako da so mesto dveh treh jedi le samo eno dobivali, pa še to slabo, loško, vodeno, časi so pa imeli post ves dan.

Videč, da tako dalje ne gre in se ne more živeti, zopet napravijo shod, tam sklenejo, naj se ono pismo, katero je mačka shranila, zopet prinese, da bodo potem imeli pisane in potrjene pravice v rokah, in če ne bo drugače, oglašajo se pri višje oblasti, da jim potrdi zopet njih pravo, katero so imeli uže od starodavnih časov. Mačka gre iskat pisma, ali o joj! bilo je vse razjedeno in strgano od miši in podgan, nič se ni več poznalo, kaj je bilo pisano. Ko pasji zbor to vidi, ves jezen in razsrjen hoče mačko zadaviti, mačka se izgovarja na podgane in miši, češ, one so vsega krive. Mačka jezna dirja za podganami in miši, psi pa za mačko, dokler jim ne uide na bližnje drevo, pasja drhal pa laja spodaj ter se grozi, da od sedaj ne sme več priti pred oči pasjemu rodu. Mačka pa gori na drevo, joj, joj, joj — in s tako dolgi maha — pff, pff, pff — joj, joj, joj — pa nič ne pomaga žalovanje mačkino. Jeza je prešla od roda do roda do današnjega dne zavoljo pasjega pisma do vaega, kar je mačjega. Pasji rod je zgubil

pravico, Mačka pa še dandanes preganja miši in podgane in je davi in žre; in prav zavoljo tega se črtijo pes in mačka, mačka pa podgane in miši.

Iz te basni se marsikaj lahko učimo. Saj se tudi nekaterim narodom ne godi boljše; posebno naj nas to uči, da kdor tujcu preveč zaupa in mu narodne svetinje v varstvo izroči, nazadnje lastno škodo trpi.

XII.

Bil je nekda siromašen oče, kateri je imel tri sinove. Ko njegovi sinovi malo vzrastejo, reče jim oče: Morali se boste rokodelstva učiti; doma nemorete ostati, odpravi jih in jim da mesa in kruha na pot toliko, kolikor so ga mogli nesti, tako da očetu skoraj nič ne ostane. Oče reče sinom: To imate na pot, sedaj pa hodite v božjem imenu in Bog naj bo z vami povsod, pa tudi svojega očeta ne pozabite. Tako obloženi se napotijo sinovi po svetu kruha iskat, vsak nese bisago na hrbtu.

Starejša brata sta mlajšega za bebec imela, rečeta mu, da si je pri fašenku malo zelja zagrabil, in ko postanejo uže vsi trije lačni, tedaj rečeta starejša brata: Ti si najslabši in težko uže nosiš, zato tvoje najprej pojemo skupaj, potem pa najino. Res so vsi skupaj pojedli njemu vse do zatiže drobtinice, ali kadar sta starša brata mlajšemu vse pojedla; nista hotela nič svojemu bratu dati. Najmlajši mlo prosi: Dajta tudi meni moj del, ker bil gladen, ali trdosrečna brata nista

hotela nič dati. Brata mu rečeta: Če si daš edno oko iztaknoti, pa dobiš hrane; ker je bil močno uže gladen, da si izkopati oko. In tako grede dalje. Spet lačen postane in prosi svoja brata, naj mu jesti dasta, ali neusmiljena in trdosrečna brata mu pravita: Če si še daš izkopati drugo oko, dasta mu jedi. Ker je imel v želodcu uže same pajčevine, da si iztaknoti še drugo oko, da tako popolnoma oslepi.

Pridejo do neke gostilne in tam rečeta hudobna brata: Mi dva pojdeva dalje po svetu, glej, da se po treh letih zopet ta dan tukaj v tej gostilni snidemo.

Brata oditeta in pustita svojega brata prepuščenega žalostnej usodi. Zunaj leži siromak, slep, pod nekim drevesom one gostilne žalosten ter mlo prosi mimogredoče skorjice kruha; ubožec ni mogel nikamor, nikdo se zanj dosti ni brigal, strašno se mu je godilo.

Tako leži nekaj dni pod onim drevesom; pride neki petlar*) mimo njega in ga vpraša: No delec mladi, kaj ti je, da tako mlo stočesh in se zvijaš?

On pove, kaj se mu je zgodilo, in kako sta ga brata zapustila. Zdej mu ta petlar vraščo naroči, ker se mu je smilil. Tu blizu je potok, kder je čista voda kot srebro tekla izza podgorskega tomuna, spravi ga k temu potoku in mu um je očel, katere so bile s krvjo in gnojem vse zalite in otekle, kakor usmiljeni Samarijan onemu ki je me razbojnik padel.

*) Berač.

potegujmo se vstrajno za kmeta ter to pokladamo na srce zlasti našim zastopnikom v državnem zboru, od katerih je odvisno dobrostanje kmetov.

Slavni Sully, ki je vedel poljedelstvo na Francoskem povzdignoti in kmeta osrečiti, imel je navado govoriti: Poljedelstvo in trgovina ste za državo to, kar so materina prsa za otroka, kajti od teh dveh izhajajo tudi državi mnogi dobički.

In tudi v Aristotelu je pisano: *Optimus populus est, qui terrae cultivus est*, kar se po naše glasi: Najboljše ljudstvo je ono, koje se s poljedelstvom peča. Na delo toraj in Bog pomozil!

Ljubomir.

Živio Nabergoj!

Kar je bilo pričakovati, to se je srečno in v občno zadovoljnost izvršilo. Srčno veselje, veselje ki puhti iz zadovoljnosti okoličanskih src, zvestih svojemu narodu, presvitlemu cesarju in katoliškej veri, izlilo je svojo zadovoljnost, pokazalo, da noče vedno robovati svojim najhujšim sovražnikom ter se postavilo proti njim z izvoljenjem za državnega poslanca moža iz svojega središča, okoličanskega pokoljenja, navdušenega za blagost svojih sorodnikov, koji so soglasno zanj glasovali, svoje vere in občne domovine Avstrije — Ivana Nabergoja! Upanje naše se je spremenilo v gotovost: okoličani, ki se sicer do sedaj niso mnogo brigali ni za volitve, ni za pravice svoje, pokazali so sedaj, da so še na svetu in to na obalah adrijskega morja ter da se lahko ustavljajo svojim zatiralcem.

Veselosť in nekaj mil čut te je obdajal, ko si v nedeljo od trdnega možakarja do sivolasnega starčka (99 in 101 letnega) videl po tržaških ulicah stopajočega proti volilne hiši: za resnico, kajenakega se le redko kje prigodi. Navdušenost in ne fanatizem guala jih je volit moža, o katerem so prepričani, da jih bode z vso svojo močjo zagovarjal in tirjal pravice, katere mu drugi sebični narodi krade. Lahon Mauroner in njegova garda obstoječa iz samih izmedkov okoličanskih in drugih petešajnerjev propala je in ne povzdigne se več, dokler bode okoličan se zavedal svoje obstojnosti, svoje narodnosti!

Pokazalo se je v zadnjih dneh agitovanja in ščuvanja, nesramnega vedenja in preklinanja Cikorjašev po okolici, da jih okoličani črte ter da se ne puste loviti na limanice tem nesramnim lisjakom, kar kažejo mnogi razpori v posameznih hišah, kder je morda sin drugačnega mnenja od očeta, ta pa od prvega.

Zasramovalno in grdo se je vsakemu zdelo biti zvanemu s cikorjašem ter rajše je v svojem srdi kričal in odvrčal svojega sina ali bližnjega od tega grdega

Ta petlar mu pravi: Kadar bo zjutraj »Zdravo-Marijo« zvonilo, tedaj segni v ta potok in si umij oči z vodo tega potoka. On res stori, kar mu je zapovedal. In lej, sreča velika! ko se je s to vodo umil mej Zdravo-Marijo, spregledal je in Boga hvaleh ter šel dalje vesel in voščil onemu petlarju sto sreč.

Sedaj gre on po svetu in pride v velik gozd, v katerem so razbojniki imeli svoje zavetje, noč ga tam obide in on gre v neko hišo, ki je stala prav sredi gozda in bila z močno ograjo okoli in okoli obdana.

On preplazi ono ograjo in gre v hišo, katera je bila prav razbojnikova; naj je ženo samo doma, prosi jo lepo za prenočišče, ali žena se brani in mu pravi, da mu ne sme dati prenočišča. Kadar pride moj mož domu in njegovi hlapci, zaklali bi te, ako bi te tukaj dobili samega. On pa pravi: Naj bo kakor bodi volja božja, jaz ostanem pri vas, in tudi čem za hlapca služiti. Pozno v noč pridejo razbojniki domu z svojim plenom; žena pove svojemu možu, kaj je njej popotnik rekel, da hoče tudi on njegov hlapec biti, in ga pred moža pripelje. On pa reče: Zakaj pa ne, če se bo znal le dobro vesti. Naš popotnik pa zatrjuje glavarju razbojniške drhali, da se bode uže prizadeval; glavar mu odgovori: Bomo uže videli.

(Dalje prih.)

društva ali pa, ako ga uže ni hotel slušati ter je rajši poslušal svoje nasprotnike, ki so ga z raznimi obeti vabili v svoje društvo, celó ravnal z grdimi ž njim.

Naj si je bilo kakor hoče, faktum je, da so se vrli okoličani izvrstno dobro držali in rešili svojo čast, kar velja tudi o mnogih tržaških Slovencih in dobromislcih Italijanih, ki so v tretjej skupini volili. Živeli!

Po nekaterih krajih Avstrije so tudi škofje izdali posebne pastirske liste in priporočali svojim ovčicam, naj vole pred vsem verne zastopnike, videč, koliko slabega lahko učinijo brezverni, prostomisljaški, takozvani liberalni napuhneži, koji so izbrani zastopati verno ljudstvo; takega poslanca so hoteli nam vrinoti tudi viti Italijani.

Molilo se je tudi v okolici mnogo za srečen izid volitve; tako na Opčinah, ako se ne motimo, bile so očitne molitve v farnej cerkvi, kar se je storilo morda tudi drugod.

V nedeljo so šla mnogobrojna krdele na volišče, enispremljani iz vasi z godbo, drugi veselo prepevajoč, tretji se radostno pogovarjajoč: vsem pa je hodila na misel nesrečna Cikorja, koje udje so bili črno gledani in od vseh zaničevani. Da, nekateri jih niso pustili niti na volišče ter jim pretili, nobenemu pa nič žalega storili.

V nedeljo zvečer proti deseter uri so orili po vsej okolici živahni »živio Nabergoj!« in vsa okolica je bila na nogah ter kričala: takega občnega srčnega veselja ni bilo kar pametimo še pri nobenih volitvah tu v bližini Trsta.

V ponedeljek na vse zgodaj so bile razobešene povsod po okolici zastave, topiči so glasno pokali in celo otroci so zjutraj veselo kričali »živio«, da ti je srce pretresalo. Sedaj naj bi se vendar spreobrneli oni cikorjaški izdajalci naroda, oni ki so svoj narod zatajivši agitovali za Garibaldinca Mauronerja! Hiše in ceste so bile ponekod se zelenjem in trobojnimi trakovi in imenom slavljenca okrašene in ves dan se je upilo »živio« in pelo, strelalo in godlo do pozne noči.

Res, nismo pričakovali take občne probujenosti, tako občnega zavedanja. Sedaj naj le sikajo in love Lahoni po okolici, ali vse bode zaman: okoličan je odprl oči in vedel se bode v prihodnje vesti. Še v zadnjem trenutku so nekateri zapeljani reveži spoznali, kam so drvili, ko so se pustili od takih slepcev voditi ter napisali na glasovnico, zbrisavši ime lahonskega republikanca, ime Nabergoja; in to, ker so bili spodbadani in tako rekoč prisiljeni, ker premalo obrajtani in preveč črteni od dobromišljenih okoličanov.

Vrli Ivanci, Rojančani, Škedenjci, Openci, Bazovci, Piščanci, Križani, Barkovljani itd. in vsi od prve do zadnje okoličanske vasice probujeni atopali so hrabro in navdušeno na volišče v rokah imajoč glasovnico za svojega Nabergoja.

Zmaga je toraj sijajna in probujenost mnogo večja, to je dobra nada za bodočnost. K temu pa pripoznati moramo, pripomoglo je v prvej vrsti društvo Edinost; gotovo mnogo pa ista Concordija ali Cikorja.

Živeli tedaj vrli okoličani in vstrajno napred, ker zmaga bode naša, da se le tako naših pravic in dolžnosti zavedamo, kakor smo se v sedanjih volitvah! Živio!

Politični pregled.

Notranje dežele.

Našega cesarja, kakor se poroča iz Varšave, obišče ruski car meseca avgusta. Piše se namreč iz Varšave, da ruski car meseca avgusta pride na Poljsko k velikim vojaškim vajam, in predno sete prično, obišče on našega cesarja.

Naš cesar je prišel 8. t. m. v Monakovo in od tod odpotoval v Feldafing.

Državnozbornske volitve v velikem posrestvu so izvršene. Razmerje mej liberalci in konservativci se ni bistveno promenilo.

Pri državnozbornskih volitvah v kmetskih občinah na Dalmatinskem so bili v ponedeljek izvoljeni samo hrvatski narodni kandidati. Avtonemaši so vsled tega tako srditi, da kilčejo grofa Taaffeja in vse zle duhove na pomoč ter črnijo, sumničijo in

obrekujejo narodno stranko na vse mogoče načine.

Levičarji hočejo na vsak način zopet na krmilo priti, ker so pa poskusili uže vsa sredstva, vsa brez uspeha, in slednjič vendar sprevideli, da 8 milijonov Nemcev ne more tlačiti veliko večjega števila slovenske narodnosti, zato se, po besedah levičarskega vodje Plenerja mijašega, na volilce ne bodo več upirali, ampak pritiskali bodo na krono, ker ona lahko volitve obrača, kakor hoče. Cesarja je treba prepričati, oznanuje Plener, da je politika sedanjih ministrov pogubonosna in da bi nemška levica boljše politiko delala. To je pač skrajno i dosti nesramno sredstvo. Ako bi cesar videl, da je sedanje vlade politika res slaba, gotovo ne bi trebalo levičarjem pretiskati nanj, on sam bi dal slovo vladi. S kom pa morejo pritiskati za vlado rojeni levičarji na krono? Z drugim ne, razen z lažjo in obrekovanjem. Ali pomislili niso, da ima laž kratke noge in da prestol visoko stoji. S to taktiko tedaj ne bo nič.

Vnanje dežele.

Sanitetne konference tehniška komisija v Rimu je 6 t. m. določila naredbe, po katerih se ima varovati širjanje kolere po suhem.

Angleško ministerstvo je dobilo v ponedeljek v spodnji zbornici nezaupnico. Zbornica je uže poprej soglasno sprejela proračun, a v ponedeljek je ministerstvu odbila njegovo pokritje. To je sicer nekako čudno, vendar je sklep o tako važnej stvari primoral ministerstvo k odstopu.

O avfganskem prašanji je angleška vlada 5 t. m. v spodnji sbornici izjavila, da gledé točk, ki se imajo prepustiti razsodbi danskega kralja, ni še dogovor sklenen in zato se ta razsodba tudi še ni zaprosila. Vlada vendar upa, da gard ne bode treba več dolgo držati v Aleksandriji; kdaj pa odpotujejo, tega ne more še povedati.

»Daily Telegraph« od 8. t. m. poroča, da se je glede avfganskega prašanja mej Angleško in Rusijo doseglo porazumenje, pogodba se ima le še podpisati; ruska vlada je glede meje pri Zuisfkaru nekoliko odjenjala. »Daily News« pa istega dne poročajo, da je ruskemu poslanstvu v soboto iz Petersburga došlo naznanilo, da angleško-ruski dogovori še niso končani.

Mej Nemci in Francozi je vstal razpor v Afriki. V zapadni Afriki v Porto Seguro so razvili Francozi francoski prapor. Nemški admiral Knov je pa zoper to protestiral, ker je Porto Seguro uže nemški. Ko je francoski kapitan zahteval, da se protest poda v francoskem jeziku, ker je diplomatski jezik, odgovoril je Knov, da je njemu, kakor Nemcu, diplomatski jezik nemški.

Na Španjskem so tudi začeli strašiti z dinamitom. 6 t. m. so neznani ljudje vrgli v hišo senatorja Ferrer dinamitno bombo, ki je hišo zelo poškodovala in dve osebi ranila.

Na otoku Kreti so vstali zopet nemiri. Turška vlada je namreč imenovala novega deželnega namestnika Savas pašo za ta otok. Ta mož pa mej Kandijoti ni priljubljen. Zbral se je toraj deželni zbor in izvolil posebno deputacijo, ki se je napotila na parnik, na katerem se je pripeljal novi deželni namestnik ter mu naznanila, da deželni zbor ni zadovoljin z njegovim imenovanjem. Grška vlada pa je svojemu poslancu na Kreti ukazala, naj stori, kolikor je v njegovej moči, da se razburjenost na otoku poleže. Poznejša poročila pravijo, da so na Kreti vsi krščanski deželni poslanci odstopili in da se je bati revulucije.

V Sudanu se Angležem hudo godi. Iz Masavaha se poroča »Fanfulli«, da Sudanci skoraj vsak dan ponavljajo napade na Suakim, če tudi je to mesto dobro utrjeno, in Angležem provzročujejo veliko zgubo; po noči 7. maja so Angleži zgubili 150 mož indijske konjice. — Znano je, da so Angleži hoteli zgraditi železnico iz Suakima v Kartum in da so uže potrebno gradivo v Suakimu nakopičili. Ker jim je pa Mahdi račun prekrizal, zato leži tam to gradivo ter se ima prodati. Arabski časniki vsled tega vabijo evropske kapitaliste, naj to gradivo, ki se proda po zelo nizke ceni, kupijo in zgradé železnico iz Meke Džidabo, ali pa skoz sueško ožino, da bo tekmovala z sueškim kanalom.

Iz Tonkina se poroča, da kitajska vojska redno zapušča to deželo in da se zdi, da kitajske gosposke spolnujejo svoje dolžnosti. Temu nasproti pa se zelo množe črni prapori in morski roparji, tako sicer, da se sumi, da kitajska vlada misli na prevaro. Zato ima admiral Courbet še vedno luke zaprte.

DOPISI.

Z Opčin, 8. junija 1885. — Zmaga je naša! Tako veselo odmeva od včerajšnega dneva naprej mej našimi priprostimi a poštenimi možaki; veselo si v roke segamo ter radujemo se, da smo tudi mi z drugimi našimi brati okoličani pripomogli glavno steti zapeljive kači — ostudnej Cikoriji.

Io res vsa čast značajnim in poštenim možakom, ki se niso dali premotiti spietkam in praznim obetom nasprotnikov naših. Zmagala je poštenost, značajnost, pravica nad surovo močjo, denarjem in sleparjenjem.

Ganilo je vsakega rodoljuba videti, kako so naši volilci včeraj skupno se zadržali in pod voditeljstvom vrlih in zaslužnih narodnjakov g. Kariža, g. Malaluna, Mičeta in Antona Sosiča in drugih, krepko korakali na volišče. Godba naša jih je spremlila do Openskega Vrha ter za njimi so se vozili na dveh velikih vozeh starčki in bolehní možje. Dospevši v mesto, porazdelili jih je, kot vrli kapitan, g. Kariž na tri oddelke ter vsakemu odkazal kačipota, ki jih dovede v dotične volilne prostore.

Pri tej priliki resnici na čast moram omeniti, kako je naš čestiti g. dekan Čebular nagovoril volilce rekši jim: »Kolikor Vas je, ki imate volilne listke, vsi kot en mož idite na volišče ter jednoglasno volite moža po svoji vesti takega, ki je udan našemu slovenskemu geslu: Veri, narodu in cesarju.

Ne pustite se motiti in zapeljati od takih ljudi, ki vas navadno pitajo se sramotnim imenom »ščavi« in se vam prikupljajo in prilizujejo le takrat, kadar vas hočejo preslepiti, ter pokažite, da ste poštini in vredni Slovencev uneti za vero, narod in cesarja, to Vam prinese častno in večno blagost.

Tako je govoril čestiti g. dekan in te možate besede so naredile prijeten vtisek na vse pričujoče in naše odmev v vsakem poštenem srci.

Kako zavedni in uneti so naši ljudje za našo sveto reč, kaže naj Vam, g. urednik, tu priložena pesem, katero je zložil priprost kmetovalec, ki rad prebira vsakovrstne knjige in časopise. Smeste jo ponatisniti, ako vam drago.

Čast Vam tedaj, poštini volilci, bodite tako složni vselej in pri vsakej priliki, kedar gre za naše najsvetejše pravice! Poslušajte vedno, kar Vam svetujejo Vaši pravi prijatelji, g. poslanec Nabergoj in društvo Edinost, kateri kakor ste se prepričali, delujejo gotovo le v Vašo in našo blagost. Živeli tedaj Nabergoj! Živela Edinost!

Besede, ki Vam jih je govoril prečestiti Vaš dušni pastir, naj se Vam vtisnejo globoko v srce!

Vse za vero, dom in cesarja.

Iz Škedenje 7. junija. Tudi pri nas ni vse zlato, kar se sveti, gode se napake, o katerih treba javno govoriti, ker zdi se nam, da je brezuspešno vse ustno pritoževanje. Kdor pozna našo vas i naše ljudstvo, mora pritrditi, da je uneto za vse dobro. Obrnimo se najprej k cerkvi; tu vidimo, kako radodarni so naši vaščani, kadar je za cerkev česa potreba, posebne česti pa so o tej zadevi vredne naše deklice. Z denarjem, ki se je v zadnjem desetletju nabral za cerkveno opravilo, mogla bi se bila pač naša cerkev priskrbeti lepšo opravilo, nego se je to zgodilo, ali kaj, ker v našo cerkev mora vse le iz Italije, če tudi je slabo in drago. Le poglejmo cerkveno zastavo; morala se je naročiti iz Italije, stala je nad 500 gld. In kakšna je? Slika je vsa razpokana in tako stlačena, da še spodobna cerkvi ni. Od drugod si naročajo cerkveno opravilo iz Trsta, tudi iz daljnih krajev, mi pa, ki imamo Trst pred nosom, ki poznamo poštene trgovce, pri katerih bi lahko dobivali lepo in dobro cerkveno opravilo po ceni, naročamo si drago in slabo iz Ferare, Novare in Boga vedi od kod še. In kakli so naši svetilniki, naročeni v Italiji? vse se guga; cerkveni križi so najrevnejši v vsej okolici. Krona nad oltarjem Matere božje je bila tudi zunaj Trsta naročena, se li pa more v lepoti in natančnosti primerjati mojstersko izdelane kroni božjega groba? Saj je prav v istej cerkvi, bil je tedaj vzor pred očmi; ali ni se na to gledalo, zdi se nam, da cerkveno opravništvo misli, da mora vse iz Italije priti. Zakaj? Ugiibanje prepuščamo drugim.

Ozrmo se na drugo stran; škedenjski pevec so uže mnogo let na glasu, kakor izvrstni v cerkvenem in narodnem petji. Zakaj se letos niso udeležili procesije sv. Krišnjega telesa v mestu? Kdo je tega kriv? Ali ne

bi lepo i vam v čast bilo, da je šlo 45 do 50 takih pevcev, na katere smo mi ponosni, k procesiji in tam z lepo donečimi glasovi prepevali slavo najvišjemu Gospodu? Da se to ni zgodilo, krivi so le oni, ki so na vse mogoče načine nasprotovali pevskemu društvu »Slovanska Vila«, oni, od katerih bi se bila imela pričakovati prva i najdatnejša pomoč, oni, kateri so cerkvenim pevcem prepovedali vstop v to društvo, oni, ki so na vse pretege delali za njegov propad, oni, ki so sejali sad nasprotstva in razpora. Skedenjski pevci! skušnja Vas je naučila, da ne morete iskati pomoči od tistih, kateri bi se za lepo petje imeli brigati, to pa naj Vam ne vzame poguma, pomagajte si sami, ne iščite česti ot tistih, ki je sami nemajo; družite se v slogi in lepo se vadite v cerkvenem i narodnem petju, pa Vam čast ne otide, ker tako boste poviševali Božjo slavo i delali za narodno probujenje in omiko. Plačilo, če tudi pride pozno, otide pa Vam gotovo ne.

Več Škedenjcev.

Sv. Križ, 3. junija 1885. (Naš kapovila). Pri nas ni več človek gospodar delati v svoji hiši kar se mu ljubi. Bati se mora, da ga ne zasači »špijoni«, poslani od našega »podešta« — Uže mesec dni je na odpustu tukaj nek gospod, ki je v državnej službi. Na tega je hotel zlit naš kapovila svoj strupeni žolč in pošiljal v hišo ogleduhe, naj pazijo, kaj dela oni bolehen gospod in s čim se ukvarja. Do sedaj se ni še nič posrečilo za umazano malho našega »kapovila«.

Prasamo, kaj je v resnici naš kapovila, kakšne pravice ima ta sitnež pošiljati »špijone« v pošteno hišo? Je li ta naš governor, ali morda policijski vodja? Gospod kapovila, verujite, da ste zgrešili pot in vas moramo opozoriti, da stvar ne pojde tako gladko, kakor vi mislite. Preiskovali bomo druge, kje imate pravico pošiljati ogleduhe v hišo poštenega državljanca in narodnjaka. Radovedni smo, kako se vam bo svetila vaša huča.

Postopanje našega kapovila presega uže vse meje, radi tega so se zbrali prvaki v vasi in sklenili, da se vloži pritožba pri c. kr. namestništvu, naj bi to skrbelo, da se takšni ljudje kakor hitro mogoče odstranijo. Gotovo dobomo nad sto podpisov in nadejamo se, da nam slavna vlada v tem slučaju pomore in s tem koristi vsej vasi.

Več Križanov.

Iz vipavske doline, 7. junija. — Binkoštni ponedeljek sem se namenil na božjo pot na Vitoli k lepej cerkvi sv. Duhu posvečenej, kamor pobožni romarji od vseh krajev kaj radi zahajajo. Vzdiguje se nad Osekom pri Črnicah navpik. Tam ugledam lepo vipavsko dolino, prijazno Gorico in nekoliko laške dežele. Ker pa sem se na strmej poti nekoliko utrudil, spijem kozarec vina in odidem navzdol. Bilo je uže 2 uri popoldne, ko dospem v lepe Črniče, kjer se nekoliko okrepčam za daljnjo pot. Potem nadaljujem svoje potovanje po belej cesti. Za mano pa stopa tudi drugo občinstvo raznih stanov, raznega spola in razne starosti. Radovednosti poln se ustavim in vprašam, kam so napravljani. V Botujo k plesu bralnega društva, odgovorilo se mi je. Nekoliko pomislil in odidem za njimi. Prišelši tja, sedem za mizo in pijem kozareček vina. Skoz stranska vrata se pa drenja tropa fantov in deklic na plesišče. Ker je tudi meni godba dopadala, stopim bliže vhoda, da si ogledam natanko veselo zabavo.

Ker pa sem bil i ne prav uljudno zavrnjen, sedem spet na poprejšnje mesto in mirno poslušam mlo donečo goitbo spretnih prvaških godcev. Ali želja, da bi videl opravo plesišča, ni mi vsahnola, zatorej z dovoljenjem g. učitelja stopim v postransko sobo, katere eno okno je prav nasproti plesišču, bolj za olikane ljudi napravljena. Ali tu nisem bil predobro volje, ker me je na domačej zabavi žalilo italijansko i nemško govorjenje, slovenski jezik so govorile le nežne deklice. Zato pa sem še pred mrakom zapustil zabavo. Kmet.

Domače in razne vesti.

Izid državnozbornske volitve v tretje skupini. Izmed 4259 volilcev jih je prišlo volit 2878. Nabergoj je dobil 2141, Mauroner 696 glasov; ostalih 41 glasov se je razcepilo, ali pa niso bili spoznavani za veljavne. Nabergoj je bil toraj izvoljen z večino skoraj treh četrtin, in ako bi bili vsi volilci, ki niso prišli volit in tudi onih 41, katerih glasovi so se razcepili, dali svoje glasove Mauronerju, še potem bi on bil izvoljen, ker ima nad polovico glasov vseh volilcev.

Slavnostno priložnost smo dodali denašnji številki; naj si jo hranijo naši volilci v spomin na slavn dan.

Volitve v Trstu. Končan je boj, ki je bil hušji od vseu, kolikor jih je bilo do sedaj pri volitvah. Prvi razred in drugi sta volila mirno brez hrupa in brez gorke agitacije. Ali na 3 razred so navalili Irredentariji vso svojo moč. Z vso silo so naskočili našo trdnjavo, upamo, da so

to storili zadnji pot; veselje jim mine naše okoličane varati, ker baš naši vrli okoličani so jih odbili in jim sedaj očitno pokazali, da za Irredentarstvo naša okoličana ne mara. Še nikoli prej ni bila okoličana tako združena. Še nikoli se ni toliko za državno-zbornsko volitev zanimala okoličana, kakor tudi Italijani, ko sedaj. V nedelo o polu 8. uro so prihrumele čete naših krepkih okoličanov, tu 200, tam 300 iz Gropade, Padrič, Bazovice, Lonjera in Katinare pa okolo 1000 vkup. Ko so Irredentariji to veliko maso našega naroda zagledali, upadlo jim je srce in poparjeni so hodili sem in tja. Skušali so pridobiti nekoje naših, ali zastoj, naš okoličan ti je bil kakor skala trden in tudi besen ko lev. Cikorjaši Verzota, Bokalič in drugi so se morali poskriti, ker narod se je pričel okolo njih zbirati in ako bi jih ne bila policija odstranila, slabo bi se jim bilo godilo, ker le majhna besedica, izrečena od njih, povzročila bi bila lahko velik boj. Kedo bi bil potem za posledice odgovoren? Mi nikako ne, ker naš narod ni dražil, ampak njega so vedno držali ostudni Cikorjaši. Na vseh treh voliščih je bilo ljudi na tisoče, ali največjo moč so navalili Irredentariji v Via Nuova.

Tam so skakali ko kobilice zdaj sem in zdaj tja. Raskovič, Angeli in vsi drugi njihovi patroni so lovili naše ljudi po ulicah. Ko je nek Hrvat iz Dalmacije (pa izdajica) pridigoval, da je Cikorija »asacrosanta«, pričeli so naši vikati »fuora Cikorija!« moral je debelo-trebušnik zbežati in straža mu je celo zagrozila da ga zapre, ako ne da miru, ker s tem provocira boj. Irredentariji so se hoteli vtihotapiti pri drugih vratih v volilno sobo, ali straža jih je za časa zasačila in potem pot za stražila. Pošten avstrijski mladenič je viknil: »Živela Avstrija!« na to skoči k njemu debelih Zucculin in ga udari. Naši so planili na njega, vzdignoli ga v zrak in ga potem spustili, da se je zvalil po tleh. Straža je prišla na to njega in vse one, ki jih je obkolila. Potegnola je sablje in v imenu postave vse zaprla do 1 popoldni. Bili so tudi nedolžni vmes, no pa tu se ne more zbirati. Irredentariji so našim ljudem, ki so bili malo previdni, trgali listke iz rok in jih strani metali. Na pošten način si Irredentariji nič ne pridobijo, kakor le z sleparijo. V ulici della Valle so naši nekoje Cikorjaše spodili, ker so vedeli, da nemajo volilne pravice, ali so se vender gnjeli proti vratom. Hočeš, nočeš, moraš, rekli so naši in hajd oditi so morali. Ko so jih pa Irredentariji, mej njimi mladi dr. Angeli, nagovarjali, najidejo volit vsejedno, naši so pa pričeli vikati proti njemu, da je moral v voz sesti in odpeljati se, ker je sprevidel, da je narod razjarjen.

Koliko je bilo navdušenje mej okoličani, vidi se iz tega, da so prišli možaki, ki so imeli eden mej njimi 101 leto, stari Jakob Krizmančič iz Bazovice, in Jurman B. iz Kolonje 99 let in več jih je bilo nad devetdeset let starih. Čestitljivi starčki, koji so se udeležili te volitve, dragi okoličani, naj vam bodo vedno v izgled! Najstarejši je na vprašanje, koga bode volil, odgovoril: Našega Nabergoja, za Božjo voljo, koga pa drugega, kaj menite, da sedaj, ko imam še malo dni na svetu živeti, svojo kri, svoje brate izdam, o ne, tega ne storim. Mili starček! ko bi mi imeli mnogo tako krepkih in zdravih na duhu, kakor si ti v svojej previsokey starosti, ne bi se mam trebalo toliko boriti za naš obstanek. Tako ravnajte, okoličani, in godilo se Vam bode bolje. Ko se je po 2. uri končala volitev, razšli so se naši malo, ali nad 1000 okoličanov je ostalo tu, da natančno izvedo izid.

K malu po 7. uri smo zvedeli z volišča v ulici della Valle, da ima naš Nabergoj 691, nasprotnik pa 205 glasov. Gotovi smo zmage, tako smo rekli in segali si v roke ter se prijazno pozdravljali. Sešli so se potem vsi v via Nuova in smelo trdim, da je bilo okolo 4000 ljudi zbranih, kojih srca so težko pričakovala izida. Zdal so z ulice Valle sporočili, da ima naš poslanec 677, a Mauroner 183 glasov. Naši so pričeli klicati: Zmaga je naša in komaj so se zdržali, da niso klicali živio. Hoteli so biti prav gotovi, zato se je počakalo do konca. Naznanilo se je tudi tu, da ima Nabergoj 774 glasov a Poldo samo 300. Močno so se dvigala vsem prsa, srce jim je kipel od radosti in iz vseh grl so doneli irredentistam nasproti: živio Nabergoj! živela Avstrija! Pred voliščem se je to vrtilo skoro pet minut. H krati se pa vse vzdigne in krene proti sv. Ivanu naravnost v gostilno k »Zori« (all Aurora). Vedno živio vriskajoč in cesarsko pesen pevajoč, došlo je nad 1000 ljudi v vrt omenjene gostilne. Slučajno je tam sviral veteranska godba in v hipu se razlega »himna«, vse se odzkrije in nazdravlja s živio in eviva klici. Razdelili so se mali ružeči listki z napisom: živio Nabergoj, koje so stavili za klobuk. Radosti so morali dati oduška. Pesni so pričeli pevati, »Zora« in »Skala« — te nam delali veliko veselje z svojim divnim petjem.

Gospodje od društva »Austria« so bili vsi z nami ter so se z nami vred veselili, da je zmagala naša stranka in da je propadel republikan Poldo. Propal je, da, in tako sramotno, da se je odpeljal s svojim ljubljencem Verzoto in se še danes

nivrnol. Ko so naši vikali mimo hiše, kjer ima »Cikorija« svoj sedež, bilo je vse tiho, komaj pa so malo odšli, uže plane Raskovič ven in svojej drhali, koja se je mej tem nabrala, ukaže, naj plane na nas, ali straža je to zabranila. Raskovič pa ni mogel vložiti svoje žalosti, ker se ni mogel masčevati nad nami, zato je pa pričel govoriti z navdušenjem svojim vernim, naj se krepko drže, naj se bore do zadnje kaplje krvi za sveto svojo domovino. Irredentariji so mu vikali eviva, ali straža jih je na to razpodila. Eden naših je krikol živio Nabergoj in prebeličurji so planili na njega, ko lačni volkovi na meso. Ranili so ga nekoliko na levej roki. Lepo vedenje teh kukavic, ki se kulturonosi nazivljejo.

Kakor se je po mestu narod veselil sijajne zmage, tako je bilo tudi po okolici. Kresovi so se užigali, pevalo se je okolu ujih in razsvetlilo so se vasi. Rojan in sv. Ivan sta bila vsa v svetlobi. Nad sv. Ivanom so pa Skalaši prižgali kres in njihovo petje se je razlegalo v tiho noč, da je bilo divno slušati. Narod naš! Veseliti se smeš te zmage, ker dan odrešenja ti je prišel. Ne bodeš več suženj, svobodno bodeš dvigal svojo glavo, in ponosen smeš biti, da si ti Irredentarski kači stri glavo, da se ne bode več dvigala. Propalo je Irredentarstvo in prav ti narod naš si ga zmagal. Čast in slava vam okoličani! Bodite v prihodnosti enako združeni in ne pustite do sebe nasprotnikov, kojih delo in namen sedaj dobro poznate. Odpri se so vam oči, da vidite sedaj, kedó je vaš brat, kedó vaš prijatelj.

Slovenec, naj si bode doma iz Kranjske ali še više od Drave, vsak se raduje Vaše zmage in tudi delo onih Kranjcev in Kraševcev pri sedanjih volitvah ni bilo zastoj. Pripomogli so veliko oni, za kar jim bodimo hvaležni in skazimo svojo ljubezen s tem, da se bodemo vsikdar brez izjeme potezali za nje, da jih pritepeni Furlani ne izpodrinejo. Bratje! Svoji k svojim, dlan na dlan, to naj bode naše geslo. Še enkrat Vam kličemo: Slava okoličani, rešili ste svoje ime. Proslavili ste se mej širnim slovaškim svetom. Vam odpadnikom pa črno sramoto in gnjus.

O državnozbornske volitve v tretje skupini piše »Triester Tagblatt« mej drugim to le: Včerajšna volitev pomenja triumf patriotizma v Trstu, patriotizma, ki živi v srcih ljudstva. Kako je to ljudstvo z svojim naravnim domoljubjem, z vilo svojo udanostjo osramotilo strahopetce, katerih domoljubje se skrije pred vsako Irredentovsko frazo, katerih udanost umolkne, če se oglasi prekucijska propaganda. Podlegel ni le Mauroner, glas ljudstva, katero mu je odreklo manat, ta glas je obsodil namene, ki jih ima »Progresso« in »Concordia«, obsodil kovarstva nju pristašev, obsodil sramotno strahopetstvo društva »Associazione« in vso politiško smetljako, ki se zdrzeva v Trstu zvonec nositi. Vso to smetljako je včeraj v prah telebih zdravi, lojalni, domoljubni, dinastični in pravi avstrijski čut in pribojeval sijajno, slavno zmago!

Slava avstrijskemu ljudstvu v Trstu! Slava Avstriji na vekel!

Pri državnozbornskih volitvah v goriškem velikem posenstvu, ki so se vršile v ponedeljek, dobil je knez Hohenlohe 127, grof Attems 108, in Pace 90 glasov; mej prvima dvema je toraj bila ožja volitev, pri kateri je zmagal Hohenlohe. V Istri je bil izvoljen Millevol.

C. N. vojne mornarice velike vaje so se včeraj začele pred Trstom; jutri odpluje brodovje izpred Trsta v Pulj, 16. jutraj zapusti zopet Pulj in pride na večer pred Zadar, 19. jutraj pred Split, 21. pred Gruž, 26. pred Kotor, 29. pred Reko, 3. julija se vrne pred Pulj, kder bodo vaje trajale do 17. julija.

V seji tržaskega mestnega svetovaštva v dan 5. t. m. se je uslišala prošnja Hermana Turka, naj se mu odstopi kos zemljišča pri sv. Andreji, da napravi velikanska poslopja za kopelišče. — V tej seji je nasvetovalo tudi mestno starešinstvo, naj se vaga na senenem trgu za eno leto, od 1. julija 1885 počenši prevzame v lastno upravo. Zoper ta predlog je govoril R. Luzzatto, novoizvoljeni državni poslanec, ker je uže iz nacela zoper to, da se obrtniške stroke monopolizirajo ter priporočal, naj se vaga, kakor je bila doslej navada, v najem da. Tudi poslanec Nabergoj se je ujemal s tem in dokazal, da bi monopol občini ne donasal dobička, pač pa več stroškov; zdaj vaga donasa na leto 4000 glđ. čistega dobička in morebiti bi se mogla najemščina še zvišati. Občinska svetovalca dr. Piccoli in Vierthaler pa sta govorila za predlog mestnega starešinstva, ki je bil nazadnje sprejet.

Prošnjo več prebivalcev iz Kolonije za novo cesto je podpiral občinski poslanec Nadlišek in izročila se je stavbenej komisiji, katera ima dotično poročilo predložiti mestnemu starešinstvu.

Potem je bila tajna seja, v kateri se je pričelato poročilo mestnega magistrata o reklamacijah, katere so se podale zoper prvotni imenik mestnih volilcev. Zbor je izvolil odsek peterih, ki imajo te reklama-

cije prestreti in mestnemu svetovaštvu poročiti. Ta zadeva je veljavna in govorilo se bo o njej še mnogo; ni dvombe, da mestno svetovaštvo reklamacije odbije, ker mu niso po vseči, ali s tem ta zadeva ne bo rešena; potem pride pred državno sodišče in to jo bode moralo reklamantom rešiti ugodno uže iz tega uzroka, ker je enako reklamacijo uže enkrat ugodno rešilo. S tem pa se utegne pri mestnih volitvah mnogo premeniti.

Tržaška trgovinska in obrtniška zbornica danes izvoli enega poslanca v državni zbor in s tem bodo pri nas državnozbornske volitve končane. Če bo novo izvoljeni poslanec umel trgovinske koristi Trsta, moral se bode bolj brigati za državni zbor nego prejšnji.

Morsko zdravilno kopelišče za skrufozne otroke se je 7. t. m. z veliko slovesnostjo odprlo. Sprejelo se je v ta zavod 45 otrok, večinoma brez plačila, ker zavod podpira dobrotljivi ljudje; v 45 dneh pa se sprejme zopet 30 drugih otrok. Ta zavod je bil ustanovljen lansko leto in uže lani se je pokazala velika dobrota tega zavoda.

Agitatorji Cikorije. V nedelo v jutro se je neko ubogo revše 23letni trgovski pomagač Pavel C. iz Trsta v ulici Molin a vento nad okoličanskimi volilci hotel znesti. Kričal je za njimi in žvižgal, ter jih hotel napasti. Šel je v krčmo Jakoba R., ter mu raztrgal obleko in mu grozil z nožcem. No pravica ga je dohtela sedaj bode pa imel čas svojo Irredentarstvo premišljevat.

Tržaške novosti:

Die Nabergojaner, tako se v spodnjem predalu izraža tetka proti onim, ki so v nedelo in nadalje slavili zmago Nabergoja. No mi vemo, da tetki pod nikakim pogojem ni prav, da smo mi zmagali, da pa očita našim ljudem, da vse to v pianosti delajo, je pa znak velike predrznosti, ki je le tetkinim sotrudnikom lastna. Ko bi recimo zmagali »Švabi« bi pa smelo kričali »Hoch«, ko jo mej tem v oči kolje beseda živio. Nemci! pometajte pred svojim pragom in pustite nas v miru.

Doslédnost Veliko-Nemcev pri tržaškej tetki. Tetka je še v soboto na sve kriplje in z vso sapo priporočala Mauronerja kandidatom ter ga spremljevala na vseh potih z gorkimi besedami. Ali glej čuda! Danes mu je tetka obrnola hrbet in ga opisuje, da je Garibaldinec itd. Kaj gospodje pri tetki niso znali, kedo in kaj je Mauroner? Škoda, da ga ne poznajo, ko so si iskreni prijatelji. Odkod je pa po-tegnol ta veter, da je tetki obrnol plajšč? Ali more sedaj tetka tajiti, da gre skoz grm in strn za Irredento? Pa ne samo za Irredento ampak tudi z republikanci in Garibaldinci! Taki so ti Nemci, pajdašijo se s hudičem ako treba, samo da nam škodujejo. No pa mi k ljubu tetkinih groženj napredujemo.

Poskušeni samomor. 26 letni težak Anton Bratoš iz Čepovana pri Gorici, skočil je v morje ter se hotel vtopiti. Zaprl so ga. 24 letni kotlar Viktor Katona si je pa prerezal vrat radi nesrečne ljubezni, Rana je sicer velika, ali ne smrtna. Nek vojak je skočil v ulici Belvedere skrivaj skozi okno. Pobil se je na glavi jako težko.

V pijanosti sta se zvrnola dva mornarja v ponedeljek na večer v morje. To-varišem njihovim se je posrečilo jih rešiti. Več vina je iztočil zastoj 43 letni voznik Anton S. ko je po trgu Dogana z polnim vozom dirjal. Pal je z voza, ter se težko ranil, konja pa sta vdrla proti ulici Pesa ter dva sode zgubila. Vehe so se odprle in vino je teklo po ulici. Kaj vsega pijanci ne store.

Vlovil ribo. Na čuden je način vlovil ribo g. S. Josip. Peljal se je po morji in v tem pride k ladjici velik skoro pol tretji kilo težak brancin. Udaril ga je s palico po glavi in ga potem, ko je bil omoten prijel z roko. Danes mu bode za kosilo dobro dišal, ker vsakemu tisto najbolj diši, kar sam vlovi. Redek slučaj to.

Policijsko. Dva hišna vratarja sta se v ulici Rossetti pričela pretepati. Z maleda prepira nastal je boj, tako da je eden dobil par gorkih po glavi. Odvedli so ga v bolnico, mej tem so pa drugega peljali ječmen jest.

Z Dekani. Veselica, koja je bila omeujena v zadnjem št. Elinosti za dne 14. junija, bila je preložena. Odbor.

Pišo se nam. Majhen dodatek oziroma pojasnilo želim probčiti k dopisu »Iz koprškega okraja« v 45. l: »Edinosti«. Gosp. P., krčmar v Riečanjih, nam je učiteljem po minolem zborovanji v dan 28. maja t. l. res postregel; a »izvrstna« se njegova postrežba baš ne more imenovati! Mož je sicer dokazal, da ni »neslan«, a tudi njegov račun — 2 for. 13 kr. — na osebo (li) ni bil — »neslan«. — Navadno se učiteljem ob tacih prilikah manj računa, kar se je godilo n. pr. v Klanci pri vrlom g. Metliki. G. Pr. pa menda tega ozira ne pozna. Pohvalno pa moram omenjati g. Antona Lampeja vrlega posestnika v Riečanjih ki nam je učiteljem brezplačno postregel z hoteljkami izvrstnega istrskega refoška »živio!«

